

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»**

**УКРАЇНА І СВІТ:
ГУМАНІТАРНО-ТЕХНІЧНА ЕЛІТА ТА СОЦІАЛЬНИЙ
ПРОГРЕС**

МАТЕРІАЛИ

**МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ І АСПІРАНТІВ**

18 – 19 квітня 2018

економічна міграція мала вимушений характер. Незважаючи на переважно аграрну специфіку економіки власних держав, династії Романових і Габсбургів досить інертно ставилися до вирішення питання інтенсифікації селянського господарства. Натомість правлячі режими Росії і Австрії обрали стратегію витіснення «зайвої» робочої сили із зони відносно комфортного землеробства. Більшість учасників переселенського руху сприйняли таку урядову політику, сподіваючись покращити власне матеріальне становище, зберігаючи при цьому традиційний образ життя і спосіб ведення господарства.

Булгакова В.С.
ХНПУ імені Г.С. Сковороди

ТРАГЕДІЯ ЄВРЕЙСЬКОГО НАРОДУ В ПЕРІОД ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ НА ТЕРИТОРІЇ БАХМУТА (АРТЕМІВСЬКА)

Актуальністю даної теми виступає в першу чергу те, що Голокост, це те явище, яке принесло безліч невинних жертв, прізвища яких далеко не всі вдалося встановити. Ми повинні пам'ятати та вивчати такі масштабні трагедії, як Голокост, задля того, щоб ніколи не повторювати помилок минулого, виховувати толерантне ставлення до інших народів та етносів у молодого покоління, боротися з відсутністю толерантності, яка на жаль має місце і в сучасному суспільстві.

В ході підготовки даної роботи були опрацьовані та проаналізовані праці сучасних українських істориків, які займалися вивченням цієї проблематики, а саме: Черепков В.Ф., Казаков О.Л., Татаринов С.І., Федяєв С.В., Корнацький І.А., та інші. Також дуже інформативною та актуальною у вивченні нашої теми є збірка статей, архівних даних та спогадів періоду окупації Бахмута «Заповідаємо вам пам'ять» автора Сикварової С.Н. Доречним було відвідання меморіалу «Стіна плачу», що знаходиться на території заводу «Артвайнері», та ознайомлення з «Книгою скорботи».

Близько 3 тис. людей загинули в 1942 році від рук німецьких загарбників, та були замуровані в алебастровій шахті, нині територія заводу «Артвайнері». Артемівський «Бабин Яр» належить до дрібних і непримітних місць трагедії і не може бути забутим. Саме тому, історія трагедії Артемівського «Бабиного Яру» повинна вивчатися, та поширюватися серед молоді.

7 січня 1942 року газета «Бахмутський вісник» надрукувала так зване «звернення» міського голови, колишнього учителя німецької мови Головняка:

«В цілях ізолюваного розміщення усі євреї повинні зібратися 9 січня в міському парку в колишній будівлі НКВД ...дозволяється мати з собою багаж в 10 кг запас продовольства на 8 днів... Мають бути здані ключі від квартир з вказівкою прізвища і адреси...». З 9 по 11 січня в підвалах НКВД без води і їжі знаходилося понад 3000 осіб. Городяни намагалися допомогти цим людям: наближалися до підвалів, кидали у вікна грудки снігу, шматки хліба. Натомість, поліція і німецькі конвоїри стріляли в повітря і відганяли людей.

Не дивлячись на загрозу обстрілу, багато хто з міських жителів приховував у себе євреїв. Були випадки, коли місцеві лікарі віддавали євреям паспорти загиблих громадян, або видавали хибні посвідчення про смерть, аби врятувати вцілілих євреїв. 11 січня частина євреїв вночі в критих машинах-«душогубках» була вивезена до алебастрових шахт, інших під конвоем німців і поліції приганяли туди пішим ходом. У камері № 46 було замуровано живцем близько 3 тисяч чоловіків, жінок, підлітків, маленьких дітей.

У «Книзі скорботи» близько 570 єврейських прізвищ. І після 1991 року, коли місце масової страти євреїв в галереї під землею (територія заводу «Артвайнері») стало визнаним єврейським меморіалом, общиною були втрачені можливості збору показань свідків. В подальшій роботі планується більш детальне вивчення даної тематики, та опрацювання нових історичних документів та архівних даних. Передбачається робота зі спогадами та мемуарами, написання нових статей, задля розповсюдження історичної спадщини з метою попередити «забування» історії свого краю.

Бутко О.О., Харламов М.І.
НУЦЗУ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

Актуальність даного дослідження полягає у роз'ясненні проблем духовної культури України через становлення свята Української писемності та мови. День української писемності та мови – свято, яке щорічно відзначається в Україні 9 листопада. Свято встановив президент України Л.Д. Кучма указом № 1241/97 від 6 листопада 1997 року. Згідно з цим указом, святкування Дня української писемності та мови щорічно відзначається 9 листопада в день вшанування пам'яті Преподобного Нестора-Літописця.

Нестор Літописець, також Нестор Печерський, Нестор Київський (1056-1114) – літописець, агіограф кінця XI - початку XII століть, чернець Києво-